

[Arbejdsministeren]

opgaver til den private sektor, hvis de kan udføres bedst og billigst dér.

Skattesystemet udgør en anden barriere, fordi de høje skatteprocenter forvrider konkurrencen mellem gør det selv-arbejde og køb af serviceydelser. En løsning på dette problem kan f.eks. være mulighed for fradrag af lønandelen for udgifter til håndværkere. Finansloven for 1993 tager et skridt i den rigtige retning med udbygningen af tilskudsordningen for reparation og vedligeholdelse, som fra 1994 tænkes omlagt til en fradragsordning, og vi skal videre ad den vej.

For det andet skal der gennemføres en arbejdsmarkedsreform, som først og fremmest skal understøtte den generelle økonomiske politik på en sådan måde, at fremgang i produktion og beskæftigelse ikke bremses af stivheder på arbejdsmarkedet. Vi har tidligere oplevet, at den økonomiske vækst blev bremsed af flaskehalsproblemer og deraf følgende inflation, selv ved et ledighedsniveau af en meget høj størrelse. Arbejdsmarkedsreformerne skal desuden sikre, at den højere arbejdsløshed ikke bider sig fast og udvikler sig til langvarig ledighed for den enkelte med alle de særlige sociale og menneskelige problemer, dette skaber. Det er her, aktiveringssystemet kommer ind i billedet.

Som de fleste vil huske, stod samtlige Folketingets partier i december 1991 bag nedsættelsen af et udvalg, der skulle komme med forslag til reformer på dagpengefinansierings- og aktiveringsområdet. Udvalget, der nu kendes som Zeuthenunderudvalget, afleverede sin rapport i sommeren 1992, og på baggrund af udvalgets ideer spillede regeringen ud i eftersommeren 1992 med forslag til dagpenge- og aktiveringsreformer, hvorefter forhandlingerne gik i gang. Desværre var det ikke muligt at opnå politisk enighed, inden finanslovforhandlingerne af tidsmæssige grunde måtte overtage den centrale placering i Folketingets arbejde. Regeringen beklager meget, at det ikke lykkedes at nå frem til en bredere aftale inden jul, ikke mindst fordi en ny udsættelse af arbejdsmarkedsreformerne først og fremmest går ud over de mange arbejdsløse, der igen og igen har hørt politikerne tale og tale om arbejdsløsheden og om alt det, der skal gøres for de arbejdsløse.

Behovet for reformer på området er særdeles påtrængende, og tiden er derfor nu kommet, hvor tingene ikke mere kan trækkes i

langdrag. Alt er undersøgt, og det er nu op til Folketinget at træffe de nødvendige beslutninger. Arbejdsløsheden er det eneste rigtig store samfundsøkonomiske problem, vi har tilbage.

Desværre må vi nok erkende, at muligheden for en hurtig gennemførelse af en dagpengefinansieringsreform er problematisk netop i de kommende måneder. Gennemførelsen af en finansieringsomlægning må ske i naturlig sammenhæng med og i god tid forud for fremtidige overenskomstforhandlinger, så parterne får mulighed for at tilpasse overenskomsterne til de rammer, som en ny dagpengefinansiering sætter. Dette kan selvsagt ikke nås i denne omgang, da forårets overenskomstforhandlinger jo allerede er startet, og det må vi tage hensyn til i vores tidsplan, så vi ikke forstyrrer de igangværende forhandlinger, der jo som bekendt er utrolig vigtige for hele samfundsudviklingen.

For at undgå enhver form for misforståelse vil jeg dog gerne kraftigt understrege, at dette under ingen omstændigheder må tages som et udtryk for, at regeringens ønske om en finansieringsreform er svækket. Tværtimod lægger vi særdeles stor vægt på at få gennemført en finansieringsreform, hvor parterne kommer til at bære en større del af ansvaret for dagpengesystemet. For mig at se er dette en forudsætning for, at der efterfølgende kan gennemføres en ydelsesreform med det rigtige perspektiv, og vi må derfor arbejde hurtigt videre med dette punkt.

Der er derimod intet til hinder for, at der gennemføres en gennemgribende reform af aktiveringsindsatsen over for de ledige snarest muligt. Den hidtidige indsats har ikke været effektiv nok set i forhold til de mange milliarder kroner, der anvendes hvert år. Indsatsen er for ufleksibel og ligger alt for sent i ledighedsforløbet, og virkningen heraf er, at ordningernes vigtigste resultat er genoptjening af den lediges dagpengeret. Ønsket om at genplacere de ledige på det almindelige arbejdsmarked bliver alt for sjældent opfyldt, og vi må derfor omlægge aktiveringsindsatsen efter følgende generelle principper:

For det første skal tilbudene gives efter den enkelte lediges behov og tilpasses til det lokale arbejdsmarkeds behov. For det andet skal tilbudene gives så tidligt i ledighedsforløbet som muligt, helst allerede efter 6-12 måneders le-